

ובדברי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

פניני הלכה

בחובת השמירה על מנהג קריאת התרגום

מתוך כתבי מוהר"ר אברהם נדאף זצ"ל עמ' כ"ד
תוכחת מגולה לקצת מאחינו התימנים שבארץ ישראל
היות שישנם אנשים הבאים מתימן ששניו קצת
ממנהגיהם בתימן הם ואבותיהן ואבות אבותיהן עד
כמה דורות כת הקודמין נוחי נפש, ובכלל השינויים אין
מתרגמין בשבת ויו"ט בקריאת התורה בצבור באמרם
הנה קהלות הספרדים ואשכנזים אינן מתרגמין, וגם יש
מהן שאומרים שזה התרגום נתקן בכל (בבבל) ואין
עתה צורך בו.

ויש אנשים שזה שנים רבות עברו משבאו מתימן לארץ
ישראל והחזיקו במנהגן לתרגם, והן עתה רצו לעקור
מנהגם זה באמרם אין צורך בו ולא חובה כקריאת
התורה בספר תורה.

אשר לזאת הוכרחתי להביא כאן מה שמצאתי בספר
זכר נתן מה שהעלה על זה בסוף הספר בהעתקות
מספר העתים כ"י, והבוחר יבחר הטוב לעצמו.

וז"ל בקיצור, מנהג שהיה במקום ראשי ישיבות
בהשלמת הפרשיות כך היה הדבר, שהיו מקבצין
(מתקבצין) בשבתות וקובעין מדרשות לריבוי תורה עד

שתי שעות, שאלו מראשי ישיבות והתירו להם לאחר
ק"ש משעת הנץ החמה משום ריבוי תורה ולאחר מכן
היו מתפללין שחרית ויושבין ומסדרין פרשיותיהן שנים

מקרא ואחד תרגום ושוב קורין בספר תורה ומתרגמין
ומפטירין בנביא ומתרגמין ומתפללין ומשתהין עד
שנטה היום, והיה קשה הדבר על בעלי בתים, וחששו

זקנים שקבלו מנטרונאי נשיא חכנאי והוא שכתב לבני
ספרד את התלמוד מפיו שלא מן הכתב למדינות
והשלימו ביניהן שיהיו עוסקין בתלמוד ומשלימין
פרשיותיהן שמו"ת וכו'.

עוד שם, גרסינן במגילה בפ"ק, אמר רבי ירמיה ואי
תימא רבי חייא בר אבא תרגום של תורה אונקלוס
הגר אמרו מפי רבי אלעזר ורבי יהושע ושל נביאים

יונתן בן עוזיאל אמרו מפי חגי זכריא ומלאכי וכו',
ומקשינן ויקרא בספר תורת האלדים מפורש זה תרגום
ומפרקין תרגום אחר היה ועורא תרגמו וכו', שם ת"ר

בתורה אחד קורא ואחר מתרגם ובלבד שלא יהא אחד
קורא ושנים מתרגמין ובנביא אחד קורא ושנים
מתרגמין וכו'.

המשך בעמוד הבא

מְכַשְפָּה לֹא תַחִיהַ (שמות כב. יז)

כתב רש"י ומקורו מהגמרא (סנהדרין סו): **מכשפה לא תחיה**. אלא תומת בבית דין, ואחד זכרים ואחד נקבות, אלא שדבר הכתוב בהווה, שהנשים מצויות מכשפות, עכ"ל. ונחלקו חכמים (שם בגמרא) כיצד נהרגת, בסקילה או בסייף.

והראב"ע ביאר בתוך דבריו, מדוע נמשך האדם אחר הכישופים וז"ל: טעם להזכיר זה אחר הבתולה ור"ל פרשת המכשפה אחר פרשת הבתולה, כי המתאווים יתאוו דרך כשפים למלאות תאוותם. והזכיר הנקבה כי היא הנמצאת בכשוף יותר מן הזכרים, עכ"ל. אך לא ביאר למה דוקא דרך הכישופים. אך נראה ביאורו בפשטות, משום שזו הדרך הקלה ביותר להשיג תאוותיו ללא עמל וטורח.

והרשב"ם הסביר, למה שינה בה הכתוב וכתב 'לא תחיה', וז"ל: לפי שדרך נשים מכשפניות לעשות מעשהיהן בסתר במחבואות במערות, כמו שמצינו בשמונים נשים באשקלון שתלה שמעון בן שטח (סנהדרין מה). לכן הוא אומר לא תחיה, לא תתיאש מלחקור אחריהם, לא תניחם לחיות ע"י עצלות, אלא חקור אחריהן להורגן, עכ"ל.

והרמב"ן ביאר מדוע החמירה בה התורה מאוד וז"ל: מכשפה לא תחיה. אמר למעלה בכל חייבי מיתות מות יומת (לעיל יד טו, כא יב), והטעם שהוא חייב מיתה, ומצות עשה עלינו להמית אותו ממה שנאמר ובערת הרע מקרבך (דברים יז ז), או מזה בעצמו שיצוה יומת, אבל בכאן לא אמר מכשפה מות תמות, כי החמיר בה להזהיר אותנו בלאו שלא נחיה אותה.

והטעם, מפני שהיא טמאת השם רבת המהומה והשוטים נפתים אחריה החמיר בה בלאו, וכן בכל מרובי התקלה, כגון שאמר במסית ולא תחמול ולא תכסה עליו (שם יג ט), ואמר ברצועה ולא תקחו כופר לנפש רוצח אשר הוא רשע למות (במדבר לה. לא), עכ"ל.

יש להעיר כי בתרגום יונתן כתוב תוספת על פשט הפסוק וז"ל: עמי בית ישראל כל עבד חרשיותא לא תקיימו, עכ"ל. כלל את כל ישראל בחיוב זה ולא רק בית דין.

ואגב אורחא: גם כיום נמצאים כישופים בידי הנשים. וכך היה מעשה עם אימי ע"ה, אשר היתה אצל אחד המקובלים מזקני הדור הקודם [לצערי איני זוכר שמו], ואמר לה, 'שכנתך ממולך עושה לך כישופים, תשימי לב היא שופכת מים מלוכלכים ליד גדר חצרך'.

והמשיך ואמר לה מה לעשות וכו'.

כל זאת כתבנו מפני שגם אם כיום לא מצויים כשפים אך מצוי מאוד מאוד אנשים שמחפשים חיים קלים, מחפשים שיטות קלות ומהירות לחינוך הילדים, מחפשים להתנער מאחריות או לחפש אשמים למה הילדים שלהם לא די מחונכים, עוברים מיועץ ליועץ במקום ליישם בדיוק ובדיוק את אשר הורו להם, מעבירים את הילדים ממוסד למוסד אולי יפטר הבעיה אך הבעיה תעבור עם הילד ובדרך כלל אף גודלת, וכל זה הוא באמת מסיבה אחת, מחפשים חיים קלים כי הם כבר עייפים מהחיים, או איך שהם קוראים לזה 'הילדים עייפו אותי', לא רוצים להתאמץ באמת.

אחי ורעי! בחינוך אין שיטה קלה ומהירה, חינוך זה עקביות מתמדת ועניינים ערניים וכמובן שבהרבה פעמים צריך להעלים עין חינוך זה עבודה קשה מאוד! לא פלא שפירשו חז"ל על הפסוק ואת עמלנו (דברים כו. ז) אלו הבנים. אדם הרוצה לייצר מוצר טוב, חייב להשקיע עמל רב, וככל שישקיע כן ימצא תוצרת טובה ומשובחת. ככל שיעמוד בקשר תמידי עם אנשי החינוך השותפים בחינוך ילדיו, ויעשה בדיוק ובדיוק את אשר הדריכוהו, יזכה בעזרת ה' לראות פרי בעמלו, שבמדה שאדם מודד, מודדים לו.

יבורך מפי עליון, האישי היקר השוכן בראשון לציון, ואף על המרחק הרב חושב בענייניו על התית כדבר הראשון, ומוסיף תמיד סיוע על מה שזיכהו יושב עליון, ה"ה **אחד נהרי** יצ"ו ויוענו במקום עליון. ויזכה בגנים רבים, תלמידי חכמים נבונים וידועים, שומרים משמרת הקודש במסורת אבותינו הנאמנים, יראים ושלמים רצען אלהים.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

שם ואמר רב נטרונאי גאון אלו שאין מתרגמין ואומרין אין צריך לתרגם תרגום אלא בלשון שלנו שהציבור מבינים אין יוצאין ידי חובתן, מאי טעמא דהדין תרגום על קראי הוא דאסמכוהו

רבנן דאמר רב איקא בר אבין אמר רב חנינא אמר רב מאי דכתיב ויקראו בספר תורת האלדיים מפורש וכו', וכיון דכך הוא לא אפשר (דלא אפשר) דלא מתרגמין בהדין תרגום דרבנן, ודקדקו חכמים בתרגום דאמר רבי שמעון בן פוי אין המתרגם רשאי להגביה קולו יותר מן הקורא וכו', עד ואין הקורא רשאי להתחיל בפסוק אחר עד שיכלה התרגום מפי המתרגם, וכן במשנה שנינו קטן קורא בתורה ומתרגם הלכך חייבין לתרגם.

אבל אם אין מתרגמין להכעיס, בני נידוי הן ואם מפני שאינן יודעין, ילמדו ויתרגמו והן יוצאין ידי חובתן. ונשאל מרבינו האי גאון, נהגו אנשי ספרד להניח התרגום כלל, ואנו מוציאין בכמה מקומות מהתלמוד שהוא מצוה, והשיב דבר ברור הוא שלא בתלמוד בלבד מצאנו מצות התרגום והוקותיו אלא אפילו במשנתנו, שכן אמרו הקורא בתורה לא יפחות משלשה פסוקים ולא יקרא למתרגמן יותר מפסוק אחד ובנביא שלשה, ועוד ביאר דברים שנקראין ומיתרגמין ודברים שנקראין ולא מתרגמין, ועוד קטן שקורא בתורה ומתרגם וכמה דברים במשנתנו וביאורן בתלמוד, אטו כל אלה דברי תוהו הן? חס ושלום, והלא כל הנביאים תקנו אלו לישראל, ואנו לא היינו יודעים שבספרד מניחים התרגום עד עכשיו.

איגרת הנגיד

וכתב הנגיד הכי אמר שמואל הלוי, אית מרבנן דאמר חלילה לבני ספרד שיניחו התרגום כמו שאמרו השואלין הללו שבספרד מקום ריבוי תורה היה מומן ראשון מגלות ירושלים עד עכשיו, והנחת התרגום דרך מינות ולא נמצאת בהם מינות מעולם אלא במקצת כפרים הסמוכים לארץ אדום שמרגנין עליהן שיש בהן צד מינות בסתר והן כופרין בכך, וקדמונינו חלקו מהן אנשים שאמרו למלקיות ומתו מתוך הלקאה, והיאך יניחו התרגום כלל והלא כולן משלימין פרשיותיהן בצבור בכל שבת ושבת שמורת, ומעולם לא הניחו התרגום ולא דבר אחד מטעמי שהיו ערוכין בפסקא מיצחק ריש גלותא בר אחתיה דרב ביבי דשכיב בספרד, אלא כך היה הדבר שהיו מתקבצין בשבתות וקובעין מדרשות לריבוי תורה עד וכו' כנוצר לעיל.

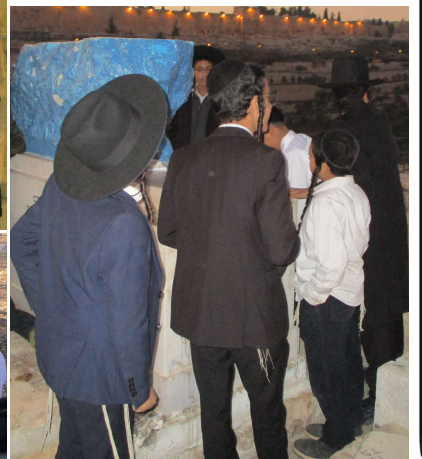
ובירושלמי כתב והרגום מעכב וכו', והרי נשאל ממך רב האי גאון המפסיד בשבת למה אין מתרגמין עליו בקורא בתורה (ר"ל שמתרגמן), והשיב לא ידענו את המנהג הזה בבבל אלא מתרגמין על המפסיד בין שקורא בתורה בין שקורא נביא, ושמא נהגו קדמוניכם בדבר זה לדבר תקנה שהיה שם אלמא ככה"ג מתקן. ולבסוף אמר, ולא נאה לתרגם על התורה ולשתוק בנביא או דבר אחר, ובמקום דאיכא חתן ובי"ט הרבה עומדין ומתרגמין משום הידור, והיאך יאמר אדם שהניחו התרגום, אבל מה שאין מתרגמין תדיר תקנה היתה כדאמרן והרי ק"ש דמצותה עם הנץ החמה והתירו להשתות משום תלמוד תורה וכו', אבל האומרים בשבילם שהניחו תרגום כל עיקר שלא כהוגן אמר ובאיסור עומדים, אלו דברי הנגיד.

ואנן לעניות דעתין חזי לן, דהאידינא ברוב המקומות שהם פושעים לגמרי ואין מתרגמין כלל בציבור עד ששכחו רוב העם ועמי הארץ שבהן מצות התרגום, מצוה להוכיחם על כך, וגם ראוי לתקן להן אם מניחין מפני הטורח ציבור להניח שאר דברים כגון בשבת הרבה שעוסקים ברב תפלה שהן מאריכין בתפלתם אי"נ בדרשות שדורשין מן הענין, ומצוה להניח כל אותן הדברים שמאריכין בהם כדי שיעסקו בתרגום לא תשתכח מצותו, כי מצות התרגום בעונתו יותר חמור הוא מן העוסק בתורה, ואין לזלזל האידינא בתרגום, וכל מי שיחמיר בדבר להסיר את ישראל ממנהג משונה ולהחזיר הדבר יושנו, שכרו שמור לפני המקום.

המשך המכתב חסר וחבל על דאבדין

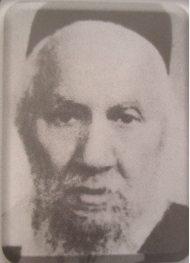
סיימו ללמוד את כל משניות מסכת סוטה בעיון וחגגו סיום בצלי אש ביער בן שמן ובתפילה על קברו של מוהר"ר שלום שרעבי זצוק"ל ובכותל המערבי כאשר ראשית

קרעו בגדיהם לזכר חורבן בית המקדש כמבואר בש"ע ובפוסקים

אזרחי חזקה!
נכפלה שמונה פעמים
בהפרש של שתי מילים
והיא כנגד מעלה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

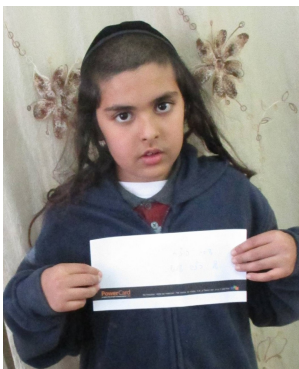
מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת הנפש
והגוף לתמר
אפרת בת יחיא
בשכחע"י

ככל יום שישי מתקיים
שירת שבת ברוב עם של
כלל תלמידי הת"ת
ככדי לשמח את התלמידים
הוגרל שובר של מגש פיצה
בין כל התלמידים ששרו
יפה ובקול רם (כולם
השתתפו) זכה בהגרלה
התלמיד היקר
נתנאל איבי נ"י

התודה והברכה ל-
פיצה שמש
על תרומתה, יבורכו מפי
עליון, ויראו ברכה בעמלם

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרדכי בן דוד אוחנה
ז"ל תנעב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

אשת חיל עטרת בעלה גם בימי זקנתה

מובא במשנה (כתובות פ"ה מ"ה) אלו מלאכות שהאשה עושה לבעלה, טוהנת, ואופה, ומבבסת, מבשלת, ומניקה את בנה, מצעת לו המטה, ועושה בצמר. הכניסה לו שפחה אחת, לא טוהנת, ולא אופה ולא מבבסת. שתיים, אינה מבשלת ואינה מניקה את בנה. שלש, אינה מצעת לו המטה ואינה עושה בצמר. ארבעה, יושבת בקתדרא. רבי אליעזר אומר, אפלו הכניסה לו מאה שפחות, כופה לעשות בצמר, שהבשלה מביאה לידי זמה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף המדיד את אשתו מלעשות מלאכה, יוציא ויתן פתחתה, שהבשלה מביאה לידי שעמוס, ע"כ.

בין הדברים הרבים והמיוחדים אשר הצטיינו בהם אמותינו הקדושות, הוא העשייה למען בעלה בפרט ואף למען הכלל. הן לא ישבו בחיבוק ידים גם כאשר המציאות איפשרה להן. ואף בימי זקנתן עשו הן בעצמן את המאכלים לבעליהן על אף הטורח הרב בהכנתן. ונעלה למזכרת את הזקונה המנוחה שנקחה בשבועיים האחרונים לבית עולמה והיא בת צ"ב שנים, מרת אורה מנוס ע"ה, אשר עד שבוע לפני פטירתה ואף ביום שקיבלה את האירוע המוחי היתה מכינה בכל יום ישי את מאכלי השבת לבעלה יבדל לחיים טובים וארוכים בבריאות איתנה ונהורא מעליא, הכוללים ביניהם לחוח ומרק אשר הינם טירחה רבה.

וגם סיפרו על אמה ע"ה שטרם יום אסיפתה קראה למשפחתה ונתנה להם חפיסת שטרות רבים, ואמרה להם ז"ה עבור כל ההוצאות של השבעת ימי האבל והכולל. לא להיות נטל על אחרים. גם שמעתי על הזקונה המנוחה מרת רומיה תנעמי ע"ה אשר נלקחה לבית עולמה והיא בת צ"ז שנים, שעד יום פטירתה היתה עושה הכל לביתה. אשרי עיניים שראו דור זה, אשרי ההולכים בדרכים אלו ומחנכים לדרך העולה.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (שמות כ"א. א)

סנהדרין בזמן הזה

זה העניין כבר נחלקו בו חכמים ראשונים, וגם בתקופתנו נתעוררה הבעיה הזאת. ומה אני היתוש הקטן, כי אדבר בענין זה.

אך אזכיר מה שזכר הרב יוסף שבוז, בשירו המתחיל אשאל אלדי יגאלה שבויים, וזה לשון השיר. "ובני טבריא יעלו תחילה, כי הם סגולה, היודעים דין סנהדרי גדולה, גורן עגולה, יורו עניה סוערה וגולה, ובני שכולה". ואח"כ אומר "בזכות אבותם, השב שבותם, ובנה לביתם". (ומשמע שקדם ישוב הסנהדרין ואח"כ בית המקדש).

וכן היינו שומעים מהרבנים בתימן, שהיו שומעים מאבותיהם, שבזכות הסנהדרין, יבוא המשיח. וכפשט הכתוב (ישעיה כ"ו) "ואשיבה שופטיך ככראשונה ויועצך כתחילה". ואז (שם שם כ"ז) "ציון במשפט תפדה", (ושוב משמע כ"ל).

ואולי שהם למדו זה מדברי הרמב"ם (עין שו" מהר"ב"ח קנטריים הסמיכה). אך צריך שהמלכות ששולטת כעת, תתן הכח והסמכות לסנהדרין, לדון בדיני התורה, ולהעמיד להם שוטרים שיכופו את העם, לקבל דברי הסנהדרין, ולהעניש העוברים.

שהרי גם כורש מלך פרס, נתן הסמכות ביד עזרא, למנות שופטים, ולהעניש כל מי שיעבר על דבריהם, כפי מה שאמרה תורה. שנאמר (עזרא ז' כ"ג-כ"ד) ואנת עזרא, כחכמת אלדך די בידך, מני שופטין ודיינין, וכל די לא שמע, וכו' הן למות יענש כמו שכתוב.

ואף בענין עבודת בית המקדש, והשירים, היתה ידו של כורש נתונה לעזרה להם, כמו שנאמר (נחמיה י"א כ"ג) כי מצות המלך עליהם, ואמנה על המשוררים דבר יום ביומו.

(פירושים משלחן גבוה למהר"י אלשיך וצוק"ל עמ' לא)

הצלחת כל תורמי התלמוד תורה יהיבטושב"נ

בדרכיהם אתהלך...

לשם מה התגלגלה האבן?

במרחק כעשרה ק"מ מהרובע היהודי אשר בצנעא מצוי קברו של צדיק גדול, מארי סאלם פנחס זצ"ל. אל קבר זה עולים ברגל להתפלל, כל מי שחפץ בעזרת הצדיק. מסביב לאישיותו ומסביב לקברו, מסופרים הרבה אגדות ומעשים של נסים ונפלאות.

רבים מיהודי צנעא פוקדים את קברו ומשתטחים בפני בוראם שיעזור להם - לכל אחד ובעיותו - בזכות הצדיק. כשהיו מבקרים בקברו, ונשארים להתפלל במקום, היתה השמש קופחת מעל לראשם ומצערת אותם. עד שיום אחד פנתה קבוצת מתפללים לצדיק לאמור: "עזור לנו מרי סאלם, שהשמש לא תקפח מעל לראשינו".

למחרת, התגלגל סלע מראש ההר שרגליו נמצא קבר הצדיק, ועמד בסמוך לקבר, כמגן עליו ועל המתפללים. הסלע היה בדמות אבן ענק מסותתת, כאילו יצרה מראש, והתאימו אותה ליד הקבר למחסה ולצל.

בכפר הסמוך לקבר, היתה מחצבה של ערבי בה חצב אבנים לבנינים, ערבי זה בא וטען: "סלע זה רכושי הוא ואני אפוצו כדי ליצור ממנו אבני בניין". היהודים טענו: "סלע זה נשלח משמים בזכות הצדיק ולפי בקשת היהודים המתפללים, והוא מקודש, ואין לשנות מעשה שמים. ולא רק זאת, נעקר ממקומו ולא מהמחצבה".

מחלוקת זו, הגיעה לשיפוטו של האימאם יחיא, האימאם אמר, עלי לצאת לראות במקום במה המדובר כי כל הסיפור מופלא בעיניו. ואכן, האימאם יצא אל מקום הקבר הקדוש, וזימן אליו לשטח את הערבי ובא-כח היהודים.

במקום הקבר נערך הדיון משפטי. הערבי ובא-כח היהודים השיעו טענותיהם, האימאם התבונן במצב, והבין שבעל המחצבה מעוניין לסחוט כסף מהיהודים, ופסק לאמור: "האבן תישאר במקומה ואין לגעת בה, ענין זה מעשה שמים ואין לנו להתערב במעשה שמים. האבן נשלחה מהשמים להגן מחוס השמש על הקבר הקדוש ועל המתפללים!". עד היום האבן מגינה על הקבר ועל פני המתפללים.

(משפחת החשוש עמ' 475)

לרפואת אשת בת אוריאל אהרון בשכחע"י

מבצע "משניים תורה בשמחה רבה" ממשיך - ותלמידים רבים ממשיכים לשון בע"פ אלפי פסוקים ומשניות, ואף רכשו פרסים רבים מהנקודות אשר צברו (בכתובות חלק מהזויס)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרון בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

להתרגש כל פעם מחדש! ילדים בגילאי 3-4-5

עלו לקרוא בס"ת 'וירד משה'

כמנהג אבותינו הקדושים,

הלא המה הילדים הצדיקים:

בניהו קרני נ"י

ניסים חסיד נ"י

אהרון נהרי נ"י

חיים משה גספן נ"י

יוסף נחמן ברזילי נ"י

שלמה מעטוף נ"י

אליסף עפגין נ"י

הלל נחמן סולמן נ"י

יהא רעוא שיגדלו במעלות

התורה והיראה בדרך ישראל

סבא, ויהיו תלמידי חכמים

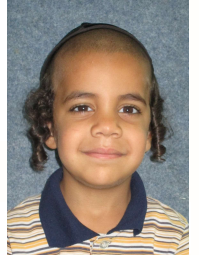
נבונים ויזועים, מאירים בתורה

ובמעשים טובים כאבותינו

הקדושים והטהורים. אכ"י.

"כסא דנחמתא"
 נשגור קמי ידידנו היקר
 ה"ה נתנאל כלף הי"ו
 ולכל ב"ב בהסתלקות אבי המשפחה
יהודה בן עיש כלף ז"ל
 אינש דמעלי
 איש ישר וירא אלד"ים,
 מאנשי דור ראשונים
 דור ישרים הקים התומכים בתשב"ד,
 השומרים מסורת בת אלפי שנים
 תעמוד לו זכותו הרבה,
 ובגן עדן לנפשו תהיה מנוחה
 את בניו ובני ביתו המב"ה ינחם,
 ובתוך אבלי ציון עליהם ירחם
 לימוד תשב"ד השנה יוקף לזכותו,
 ויהיו עליו גדול מאד לנשמתו
 כואבים יחדיו את כאב המשפחה
 הנהלת צוות תלמוד תורה
 'עמרת חיים' וכל החלמידים

חכמי תימן

הרב סאלם ב"ר מוסא בעלאלי זצ"ל
 איש מדות צנוע עניו ואציל מלא
 חכמה ודעת בינה והשכל. שופע
 כולו טוב לב ונכון לבוא לעזרת
 הזולת בכל עת שמח ומשמח אנשים
 דברי פיו חן מסירות הנפש שהיתה
 בו היא טבעית מובנת מחוייבת
 המציאות ללא כל יוהרא והתנשאות
 מסירות הנפש שבו הגיעה לדרגה
 עליונה כאשר החליט להקדיש חלק
 מביתו לענין בית כנסת ומקוה בכפר
 'אמרצאץ'. קיבל סמכות מאת הרב
 שלום זכריה זצ"ל לסדר חופה
 וקדושין. מצות מילה היא אחת
 המצוות החשובות בעיניו תמיד
 כיתת את רגליו לכל מקום כדי
 לזכות במצווה חשובה זאת. שונה
 פרקו מאה ואחד בקי במשנה גמרא
 ופוסקים לא מש מארבע אמות של
 תורה תמיד חי במחיצתה ותמיד
 דבק בה יום ולילה, בשעות הפנאי
 ובשעת הילוכו קימתו ושכיבתו.

התודה...

הברכה...

למשפחה היקרה והנעלה, אשר

מפארת את התלמוד תורה

בענכותה,

משפחת קרני הי"ו

ואף הגדילה לעשות

אם המשפחה

אשר מסרה שיעור בענייני

בריאות האדם במאכליו וענייניו,

שהוא בגרדי ונשמרתם מאוד

לנפשותיכם, והכל עשתה בשמחה

רבה מרצונה וללא כל תמורה,

יהא רעוא שיתקיים בה 'מנשים

באהל תבורד', וימלא קב"ה

משאלות לבה לטובה, ותראה

ברכה בעמלה, אכ"י

הערות. הארות ותשובות לחידות

ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009

או במייל:

Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עמרת חיים"

ע"ש המהר"ן ורביה"ק זצוק"ל

לבני תורה ק"ק תימן - אלעד

רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק ראובני שליט"א

בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
 עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תש"פ

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תש"פ הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה